

EDUCATION AND PEDAGOGY

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.6.2.1>

WDRAŻANIE NOWOCZESNYCH TECHNOLOGII INNOWACYJNYCH JAKO SPOSÓB NA ROZWÓJ POTENCJAŁU TWÓRCZEGO NAUCZYCIELA I STUDENTA MEDYCZYNY

Iryna Pylypchuk

kandydat nauk medycznych,

*prodziekan Wydziału Lekarskiego, asystent Katedry Położnictwa i Ginekologii Lwowskiego Narodowego
Uniwersytetu Medycznego imienia Daniela Halickiego, (Lwów, Ukraina)*

ORCID ID: 0000-0001-7205-3740

e-mail: iryna.pylypchuk@gmail.com

Vadym Flud

kandydat nauk medycznych,

*kierownik dydaktycznego centrum symulacyjnego, asystent Katedry Położnictwa i Ginekologii Lwowskiego
Narodowego Uniwersytetu Medycznego imienia Daniela Halickiego, (Lwów, Ukraina)*

ORCID ID: 0000-0002-1563-604X

Adnotacja: Artykuł ujawnia wartość i znaczenie wdrożenia, zastosowania nowoczesnego nauczania symulacyjnego w szkoleniu studentów medycyny. Rozważane są zalety, wady i sposoby doskonalenia przygotowania studentów medycyny do wykorzystania technologii informatycznych w przyszłej działalności zawodowej. Podkreślono główne kierunki i sposoby zastosowania technologii informatycznych w nauczaniu i zarządzaniu edukacją medyczną. Uzasadnione są zalety i wady wdrażania innowacyjnych technologii w procesie nauczania. Wykazano, że wykorzystanie tych technologii w nauczaniu zwiększa motywację uczniów do wybranej specjalności i sprzyja kształtowaniu profesjonalnego myślenia i kreatywności w praktycznych działaniach. Udowodniono, że innowacyjne technologie uwalniają kreatywność nauczyciela i studenta.

Słowa kluczowe: innowacja, innowacyjne technologie, edukacja lekarza, kształcenie na odległość, szkolenie symulacyjne.

INTRODUCTION OF MODERN INNOVATIVE TECHNOLOGIES AS A MEANS OF DEVELOPING THE CREATIVE POTENTIAL OF TEACHERS MEDICAL STUDENTS

Iryna Pylypchuk

Candidate of Medical Sciences,

Vice-Dean of Medical Faculty,

*Assistant Professor at the Department of Obstetrics and Gynecology
Danylo Halytsky Lviv National Medical University (Lviv, Ukraine)*

ORCID ID: 0000-0001-7205-3740

e-mail: iryna.pylypchuk@gmail.com

Vadym Flud

Candidate of Medical Sciences,

Head of the Simulation Training Center,

*Assistant Professor at the Department of Obstetrics and Gynecology
Danylo Halytsky Lviv National Medical University, (Lviv, Ukraine)*

ORCID ID: 0000-0002-1563-604X

Abstract. The article reveals the significance and importance of the implementation and the use of modern simulation training in the preparation of medical students. The article considers the advantages and disadvantages, the ways of improving of training of medical students for the use of information technologies in their future profession. The basic directions and ways of application of information technologies in training and management of medical education are allocated. The advantages and disadvantages of introducing innovative technologies in the teaching process and proved. It is shown that the use of these technologies in education increases the motivation of students to the chosen specialty

and promotes the formation of professional thinking and creative approach in practice. It is demonstrated that innovative technologies reveal the creative potential of teachers and students.

Key words: innovation, innovative technology, education of doctor, distance learning, simulation training.

ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТА-МЕДИКА

Ірина Пилипчук

*кандидат медичних наук,
заступник декана медичного факультету,
асистент кафедри акушерства та гінекології*

Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького (Львів, Україна)

ORCID ID: 0000-0001-7205-3740

e-mail: iryna.pylypchuk@gmail.com

Вадим Флуд

*кандидат медичних наук,
керівник навчального імітаційного центру,
асистент кафедри акушерства та гінекології*

Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького (Львів, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-1563-604X

Анотація. У статті розкрито значення та важливість запровадження, застосування сучасного імітаційного навчання в підготовці студента-медика. Розглядаються переваги, недоліки, шляхи вдосконалення підготовки студентів-медиків до використання інформаційних технологій у майбутній професійній діяльності. Виділені основні напрями та способи застосування інформаційних технологій у навчанні й управлінні медичною освітою. Обґрунтовано переваги та недоліки запровадження інноваційних технологій у процес навчання. Продемонстровано, що використання цих технологій у навчанні підвищує мотивацію студентів до обраного фаху і сприяє формуванню професійного мислення та творчого підходу у практичній діяльності. Доведено, що інноваційні технології розкривають творчий потенціал викладача та студента.

Ключові слова: інновація, інноваційні технології, освіта лікаря, дистанційне навчання, імітаційне навчання.

Вступ. Віднедавна весь світ, кожен куточок земної кулі опинився у складних економічних, суспільних і психологічних умовах, спричинених пандемією COVID-19. Перехід вищих освітніх закладів на дистанційну форму навчання став спонтанним, несподіваним, неочікуваним та досить серйозним випробуванням для всіх учасників освітнього процесу, але всім довелося прийняти цей виклик та максимально швидко адаптуватися до обставин сьогодення. Незважаючи на неабияку актуальність запровадження та застосування сучасних інноваційних технологій, дистанційного навчання, імітаційного навчання, учасники освітнього процесу зіткнулися з великою кількістю питань, істотною кількістю переваг, появою недоліків та проблем.

Нині інформаційні технології використовуються на всіх етапах розвитку охорони здоров'я, тому важливе їх використання з етапу здобуття медичної освіти студентом-медиком у вищому навчальному закладі. У всіх сферах сучасного життя зростає потреба в конкурентоспроможних, кваліфікованих фахівцях, обізнаних у широкому колі питань, здатних іти в ногу із прогресом. У результаті, стоїть гостро питання про навички та компетентність у напрямі володіння, опрацювання та подачі матеріалу з різних інформаційних джерел.

Основна частина. Мета даної роботи полягає в розкритті поняття інноваційних технологій як засобу розвитку творчого потенціалу викладача та студента-медика, доведенні їх значення та важливості застосування, проведенні аналізу переваг, недоліків та проблем використання даного формату навчання в сучасному освітньому процесі вищого медичного навчального закладу. Дати узагальнену характеристику освітній інновації, інноваційним технологіям, дистанційному, імітаційному навчанню та його використанню в підготовці майбутнього лікаря.

Ступінь інформатизації суспільства нині – це один з основних критеріїв оцінки рівня розвитку держави, наукової, економічної, політичної та військової її потужності. Провідні країни світу надають великого значення створенню, осучасненню та використанню інформаційної індустрії докладають значні зусилля та кошти. Формування високого рівня інформаційної культури майбутніх фахівців – важливе завдання сучасної вищої школи, яка покликана готувати випускників до професійної діяльності в інформаційному суспільстві.

Сучасний етап модернізації системи освіти у світі полягає в посиленні уваги до особистості, спрямуванням зусиль на розвиток творчого потенціалу учасників навчально-виховного процесу, а реалізація нових напрямів розвитку вищої освіти передбачає використання інноваційних технологій, творчого пошуку нових та вдосконалення вже наявних концепцій, принципів, підходів до освіти, значних змін у формі, змісті та методах навчання та викладання. Тому інноваційність – це одна з панівних тенденцій розвитку особистості.

Інформаційні технології в галузі охорони здоров'я – надзвичайно важливий вектор, який повинен забезпечити ефективну, безпечну і надійну медичну допомогу, він розвивається найбільш динамічно. Зважаючи на широкомасштабність розвитку та впровадження сучасних медичних технологій, важливе місце в навчанні здобувачів медичної освіти посідає вміння використовувати новітні інформаційні технології. Знання основ комп'ютерних технологій потрібне лікареві не менше, ніж економісту й інженеру.

Інновації, від лат. *innovatio* – «оновлення», «зміни» – нововведення, зміни, оновлення; новий підхід, створення якісно нового, використання відомого в інших цілях. Інновації є предметом особливої діяльності людини, яка не задоволена традиційними умовами, методами, способами і прагне не лише оновлення змісту реалізації своїх зусиль, а передусім якісно нових результатів.

Інновації в освіті – це процес створення та впровадження нових засобів (нововведення) для вирішення тих педагогічних проблем, які досі розв'язувались по-іншому; відкриття нових форм, методів, способів педагогічної діяльності; творча реалізація нових теоретичних концепцій, ідей, систем навчання та виховання; сукупність нових професійних дій викладача, спрямованих на вирішення актуальних проблем виховання і навчання з позицій особистісно зорієнтованої освіти; зміни в освітній практиці.

Інноваційне навчання – це зорієнтована на динамічні зміни в навколишньому світі навчальна й освітня діяльність, яка ґрунтується на розвитку різноманітних форм мислення, творчих здібностей, високих соціально-адаптаційних можливостей особистості (Андрущенко, 2004: 2–3). Специфічною особливістю інноваційного навчання є його відкритість майбутньому, здатність до передбачення на основі постійної переоцінки цінностей, налаштованість на конструктивні дії в оновлюваних ситуаціях. У зв'язку із цим надзвичайно цінна думка українського вченого Івана Зязюна, який стверджує, що смислом і метою сучасної освіти повинна стати «людина у постійному розвитку, її духовне становлення, гармонізація її відносин із собою й іншими людьми, зі світом. <...> Система освіти створюється для людини, функціонує і розвивається в її інтересах, слугує повноцінному розвитку особистості та в ідеалі її призначення – щастя людини».

Для досягнення поставленої мети, а саме впровадження інноваційних технологій як засобу розвитку творчого потенціалу для викладача та студента-медика, було застосовано такі методи дослідження: аналіз наукової, психолого-педагогічної і методичної літератури, систематизація, спостереження, анкетування, порівняння й узагальнення.

У зв'язку з розвитком комп'ютерних наук відбувається переосмислення провідними світовими вченими ролі наявних фундаментальних дисциплін. Із проведеного аналізу літератури випливає, що інноваційні моделі навчання, що засновані на концепції розвивального навчання, інтенсивніше спираються на активну пізнавальну позицію студента. Сучасне інноваційне навчання передбачає:

- можливості прикладного використання знань;
- активну участь студента у процесі навчання;
- представлення концепцій і знань у різноманітних формах;
- підхід до навчання як до колективної діяльності;
- акцент на процесі навчання, а не на запам'ятовуванні інформації.

Використання сучасних засобів інформаційних технологій надає можливість студенту та викладачу:

- візуалізувати навчальну інформацію;
- відчувати переваги зворотного зв'язку;
- автоматизувати процеси обробки даних;
- архівувати, зберігати, передавати інформацію, мати доступ до центральних баз даних;
- здійснити симуляцію реальних процесів;
- автоматизувати й організувати навчальну діяльність;
- автоматизувати контроль засвоєного матеріалу, що вивчається.

Водночас відбувається розвиток особистісних якостей студентів, розкривається творчий потенціал, відбувається таким чином адаптація до викликів інформаційного суспільства:

- розвиток творчого мислення;
- розвиток умінь експериментально-дослідницької діяльності;
- формування інформаційної культури;
- формування вмінь пошуку оптимального рішення в нестандартних ситуаціях;
- розвиток комунікативних здібностей;
- інтелектуальний розвиток особистості;
- естетичне виховання.

До інноваційних сучасних технологій належить імітаційне та дистанційне навчання. Імітаційні технології навчання досить часто називають технологіями «активного навчання», специфіка яких полягає в моделюванні в навчальному процесі різного роду відносин і умов реального життя, забезпечення навчання на практиці, організацію командної діяльності та використання групи як механізму розвитку особистості. Традиційний метод навчання полягає суто у взаємодії викладача зі студентом, а інформація все ж таки краще засвоюється в командній роботі, а саме у процесі спілкування з іншими студентами. Імітаційний спосіб навчання дозволяє побудувати навчання на вирішенні проблем у процесі групової діяльності, а під час обговорення конкретної ситуації в колективі вона стає для студента більш зрозумілою. Імітаційні технології навчання включають широкий спектр можливостей розвитку сучасної освітньої системи. До них належать: ігрові технології, соціально-психологічні тренінги, дискусійні технології, навчання в колективі. Вони

дозволяють створити особистісно орієнтований підхід навчання в різних ситуаціях. Студенти мають змогу дискутувати, обговорювати способи вирішення завдань і проблем, формувати логіку досліджень, ухвалювати рішення, робити висновки, аналізувати те чи інше ситуаційне завдання.

Технології дистанційного навчання призначені для постачання навчального матеріалу в будь-який час і в будь-яке місце, зручне для студентів (Думанський, 2008: 119–120). Дистанційне навчання як освітня технологія може бути легко інтегроване в будь-яку форму навчання (Биков, 2001: 1–2). Дистанційне навчання складається з педагогічних та інформаційних технологій. Педагогічні технології дистанційного навчання – це технології опосередкованого активного спілкування викладачів зі студентами з використанням телекомунікаційного зв'язку та методології індивідуальної роботи студентів зі структурованим навчальним матеріалом, представленим в електронному вигляді (Маринченко, 2020: 189). Інформаційні технології дистанційного навчання – це технології створення, передачі і збереження навчальних матеріалів, організації і супроводу навчального процесу дистанційного навчання за допомогою телекомунікаційного зв'язку.

Натепер є декілька технологій дистанційного навчання, метою яких є забезпечення здобувачам освіти доступу до електронних ресурсів за допомогою використання сучасних інформаційних технологій та телекомунікаційних мереж. Технології дистанційного навчання у вищій освіті відкривають можливості впливу на вирішення проблем під час підготовки фахівців (Кухаренко, 2003: 27–30):

- підвищення рівня якості освіти в закладах вищої освіти;
- формування єдиного освітнього простору в рамках вищої освіти;
- підвищення професійної мобільності й активності майбутніх фахівців;
- реалізація потреб майбутніх фахівців в освітніх послугах;
- індивідуалізація навчання за масовості вищої освіти.

Технології дистанційного навчання включають в себе індивідуальний процес передачі та засвоєння знань, умінь, навичок пізнавальної діяльності майбутніх фахівців. Окрім того, вони дають можливість проводити навчання за допомогою інтернет-комунікацій; урізноманітнювати спілкування студентів та викладачів (електронна пошта, чат, форум, соціальні мережі); активізувати роль викладача і здійснювати контроль за навчальним процесом; застосовувати контрольне тестування різного рівня складності; поповнювати базу даних, накопичувати різнорівневу статистику.

Опираючись на Закон «Про вищу освіту», Державний стандарт вищої освіти, Національну доктрину розвитку освіти, Положення про дистанційне навчання, Концепцію розвитку дистанційної освіти в Україні», заклади вищої освіти працюють на дистанційній, а також на змішаній формах навчання. Використання дистанційного навчання в Україні спричинило хвилю як позитивних, так і негативних відгуків та коментарів. Звичайно, дистанційне навчання має багато переваги, а також низку недоліків порівняно із традиційним (класичне) навчанням.

До переваг дистанційного навчання можна віднести:

- мобільність;
- доступність навчання та навчальних матеріалів;
- використання презентацій, відео, малюнків, таблиць для наочної демонстрації та кращого розуміння матеріалу студентом;
- створення та демонстрацію студентом презентацій, пошук цікавого та рідкісного матеріалу згідно з тематикою дисципліни;
- розвиток творчого потенціалу у студента та викладача;
- застосування інформаційно-комунікаційних засобів навчання для створення якісного освітнього середовища;
- можливість навчатись у будь-якому місці;
- навчання у спокійній обстановці, в особистому темпі;
- можливість навчатись за декількома напрямками;
- розвиток і розширення навичок комп'ютерної грамотності;
- створення і налаштування дистанційних курсів з урахуванням потреб і особливостей студентів;
- удосконалення вмінь роботи з електронними ресурсами (дистанційні платформи, курси, спілкування через форуми, чати, конференції та вебіари);
- зручність для студента та викладача.

До недоліків дистанційного навчання відносимо такі, як (Самолук, 2013: 193):

- технічне забезпечення;
- якість інтернет-зв'язку;
- санітарно-гігієнічні норми – навантаження на органи зору, опорно-рухову систему;
- недостатнє засвоєння та вироблення практичних умінь та навичок;
- невисокий рівень комунікабельності;
- добросовісність студента;
- складність контролю самостійності виконання студентом завдань;
- втрата мотивації до навчання та контролю;
- ідентифікація студента.

У сучасній системі організації навчання в закладах вищої освіти застосування технологій дистанційного навчання є невід'ємною складовою частиною для забезпечення якісного навчання, використання якої

розкриває можливості позитивного впливу на підвищення рівня якості освіти, забезпечує реалізацію потреб майбутніх фахівців в освітніх послугах, підвищує професійну мобільність і активність. Головною метою використання дистанційного навчання є забезпечення доступу до електронних освітніх ресурсів шляхом використання сучасних інформаційних технологій та телекомунікаційних мереж. Концепція оновлення вищої професійної освіти передбачає індивідуально-творчий принцип формування майбутнього фахівця, виявлення і формування його творчої індивідуальності, розвиток професійних поглядів, створення гнучких моделей організації навчального процесу. Технології сприяють формуванню єдиного освітнього простору в рамках індивідуалізації навчання за масовості вищої освіти, а їхній розвиток у сучасному світі спричинив перегляд традиційних підходів до визначення перспективних форм організації освітнього процесу. Невпинне збільшення обсягів інформації спонукає до необхідності вдосконалення підготовки викладача, пошуку інноваційних технологій підвищення кваліфікації, а також постійного, неперервного вдосконалення фахової компетентності спеціалістів. Організація навчання майбутніх лікарів засобами дистанційних технологій є корисним досвідом для успішної подальшої професійної діяльності.

Висновки. Розвиток освіти завжди характеризується поєднанням двох важливих її рис – традиційності й інноваційності. Модернізація вищої системи освіти, зокрема й медичної, передбачає введення в освітнє середовище інноваційних технологій, основою яких є цілісні моделі навчально-виховного процесу, засновані на діалектичній єдності методології та засобів їх здійснення. «Не навчайте дітей так, як навчали вас, вони народилися в інші часи», – зазначав Конфуцій.

Модернізація освіти є досить складною та специфічною, тому потребує особливих знань, навичок, здібностей та терпіння. Тому впровадження інноваційних технологій, дистанційного й імітаційного навчання в навчальний процес студентів-медиків у вищому навчальному закладі є важливим кроком для кращого засвоєння знань, удосконалення вмінь та практичних навичок, особливо зважаючи на реалії сьогодення. Тому потрібно обов'язково врахувати та знати всі переваги інноваційних технологій, а особливо недоліки, щоби вчасно уникнути або ліквідувати їх. Це забезпечить повноцінний контроль викладача над навчальним процесом, дасть можливість студенту підвищити мотивацію до вивчення навчального матеріалу, виробити силу волі до самостійного вивчення предмета, відповідальність та самоконтроль, розкриє творчий потенціал як студента, так і викладача.

Головний вектор розвитку сучасної вищої освіти України, зокрема і медичної, визначається загальним спрямуванням на процес входження вітчизняної (класичної) вищої школи до європейського та світового простору. В Україні система дистанційної освіти лише робить перші спроби, удосконалюється й розширюється. Сподіваємося, що успішний досвід застосування інноваційних технологій інших країн буде використаний в Україні й усі освітяни-медики зможуть здобувати вищу освіту найкращим способом.

Список використаних джерел:

1. Андрущенко В.П. Засоби дистанційного електронного навчання і педагогічні технології. *Вісник академії дистанційної освіти*. 2004. № 2. С. 2–5.
2. Биков В.Ю. Проектний підхід і дистанційне навчання у професійній підготовці управлінських кадрів. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/11083976.pdf>.
3. Державний стандарт вищої освіти. URL: <http://aphd.ua/zatverdzeni-standarty-vyshcho-osvity-stanom-na-13072019/>.
4. Думанський Н.О. Класи сучасних технологій дистанційної освіти. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2008. № 26 (610). С. 119–25.
5. Про вищу освіту : Закон. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
6. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. URL: <http://194.44.29.29/Files/PublicItems/FldDoc/7/Distance.doc>.
7. Кухаренко В.М., Рибалко О.В., Сиротенко Н.Г. Дистанційне навчання та умови застосування. Харків, 2002. 320 с.
8. Національна доктрина розвитку освіти. URL: <https://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/347/2002> (дата звернення: 01.03.2019).
9. Маринченко Г.М. Дистанційна освіта в Україні: історія та сучасний стан. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип. 22. Т. 3. С. 188–191.
10. Про затвердження Положення про дистанційне навчання. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13>.
11. Самолюк Н.М. Актуальність і проблемність дистанційного навчання. *Нова педагогічна думка*. 2013. № 11. С. 193. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npd_2013_1_50.

References:

1. Andrushchenko, V.P. (2004). Zasoby dystantsiinoho elektronnoho navchannia i pedahohichni tekhnolohii [Means of distance e-learning and pedagogical technologies]. *Visnyk akademii dystantsiinoi osvity – Bulletin of the Academy of Distance Education*, 2, 2–5 [in Ukrainian].
2. Bykov, V.Y. Proektnyi pidkhid i dystantsiine navchannia u profesiinii pidhotovtsi upravlinskykh kadriv [Project approach and distance learning in the training of management staff]. (n.d.). *core.ac.uk*. Retrieved from <https://core.ac.uk/download/pdf/11083976.pdf> [in Ukrainian].
3. Derzhavnyi standart vyshchoi osvity [State standard of higher education]. (n.d.). *aphd.ua*. Retrieved from <http://aphd.ua/zatverdzeni-standarty-vyshcho-osvity-stanom-na-13072019/> [in Ukrainian].
4. Dumansky, N.O. (2008). Klasy suchasnykh tekhnolohii dystantsiinoi osvity [Classes of modern technologies of distance education]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu “Lvivska politekhnika” – Bulletin of the National University “Lviv Polytechnic”*, 26 (610), 119–125 [in Ukrainian].

5. Zakon "Pro vyshchu osvitu" [Law "On Higher Education"]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> [in Ukrainian].
6. Kontsepsiia rozvytku dystantsiinoi osvity v Ukraini [The concept of development of distance education in Ukraine]. (n.d.). 194.44.29.29. Retrieved from <http://194.44.29.29/Files/PublicItems/FldDoc/7/Distance.doc> [in Ukrainian].
7. Kukharenko, V.M., Rybalko, O.V. & Sirotenko N.G. (2002). Dystantsiine navchannia ta umovy zastosuvannia [*Distance learning and application conditions*]. Kharkiv [in Ukrainian].
8. Natsionalna doktryna rozvytku osvity [National doctrine of education development]. (n.d.). *zakon4.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/347/2002> Access date: March. 01, 2019 [in Ukrainian].
9. Marynchenko, G.M. (2020). Dystantsiina osvita v Ukraini: istoriia ta suchasnyi stan [Distance education in Ukraine: history and current status]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative pedagogy*, 22, 3, 188–191 [in Ukrainian].
10. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro dystantsiine navchannia [On approval of the Regulations on distance learning]. (n.d.). *zakon2.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13> [in Ukrainian].
11. Samolyuk, N. (2013). Aktualnist i problemnist dystantsiinoho navchannia [Relevance and problems of distance learning]. *Nova pedahohichna dumka – New Pedagogical Thought*, 11, 193. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npd_2013_1_50 [in Ukrainian].

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.6.2.2>

ANALIZA CECH PRZYWÓDCZYCH PRZYSZŁYCH SPECJALISTÓW PIELĘGNIARSTWA W ZAKRESIE ORGANIZACJI PODSTAWOWEJ PROFILAKTYKI HIV WŚRÓD MŁODZIEŻY STUDENCKIEJ

Olga Tkachuk

*wykładowca wyższej kategorii kwalifikacyjnej, wykładowca metodyczny,
wykładowca infekcjologii*

Chmielnickiego Podstawowego Collegium Medycznego (Chmielnicki, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-517783-01

e-mail: olgamalanchukhm@gmail.com

Adnotacja. W artykule zidentyfikowano i przeanalizowano cechy przywódcze przyszłego specjalisty pielęgniarstwa w organizacji podstawowej profilaktyki HIV wśród młodzieży studenckiej. Wybór i zróżnicowanie najważniejszych cech przywódczych niezbędnych w organizacji podstawowej profilaktyki HIV wśród młodzieży studenckiej przeprowadzono w następujących grupach: ogólne zarządzanie, właściwe przywódcze i specyficzne, charakterystyczne dla branży medycznej. Uzasadniona jest potrzeba każdej z wyróżnionych cech dla pomyślnego funkcjonowania lidera w organizacji podstawowej profilaktyki HIV wśród młodzieży studenckiej. Udowodniono potrzebę włączenia do procesu edukacyjnego wymagań dotyczących szkolenia przyszłych specjalistów pielęgniarstwa – liderów w organizacji podstawowej profilaktyki HIV. Istnieje możliwość i potrzeba kształtowania cech przywódczych wśród studentów uczelni medycznych, które powinny być traktowane jako podstawa edukacyjnego ideału przyszłego specjalisty pielęgniarstwa – lidera w celu udanej organizacji podstawowej profilaktyki HIV wśród młodzieży studenckiej.

Słowa kluczowe: przywództwo, podstawowa profilaktyka HIV, przyszły specjalista pielęgniarstwa, uczelnia medyczna, młodzież studencka, specjalista konkurencyjny.

ANALYSIS OF LEADERSHIP QUALITIES OF FUTURE NURSING CARE SPECIALISTS IN THE ORGANIZATION OF PRIMARY HIV PREVENTION AMONG YOUNG STUDENTS

Olga Tkachuk

*Teacher of the Highest Qualification Category, Teacher-Methodologist,
Infectology Teacher*

Khmelnytskyi Basic Medical College (Khmelnytskyi, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-517783-01

e-mail: olgamalanchukhm@gmail.com

Abstract. The article defines and analyses the leadership qualities of the future nursing care specialist in the organization of primary HIV prevention among young students. The selection and differentiation of the most important leadership qualities required in the organization of primary HIV prevention among young students was carried out in the following groups: general management, actual leadership and specific, specific to the medical field. The need for each of the selected